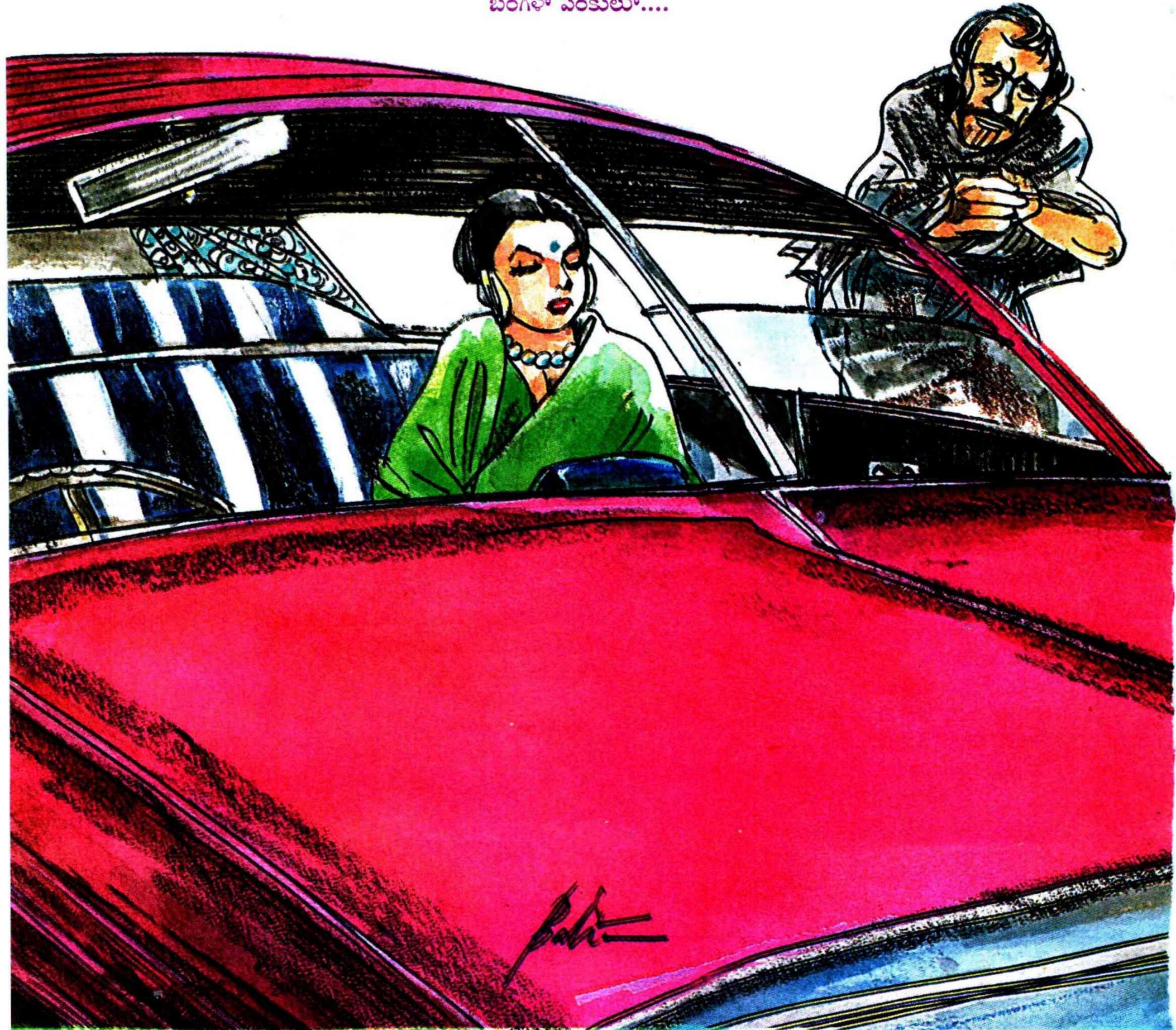
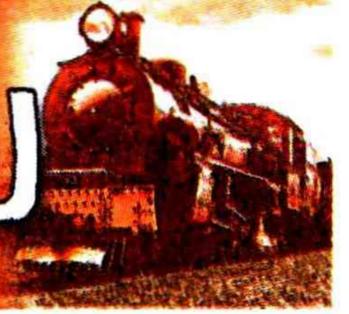

లేడీస్ క్లబ్బు... ఎవరి గారు

అల్లదిగో కనిపిస్తోందే-కొల్లేటి కొంగ మెడలాగా, అదే బ్రాంచి లైను ఎల్సీ గేటు. అది రైల్వే డివిజనల్ హెడ్ క్వార్టర్సులోనే ఉన్న ఊరి శివార్లలో, రైల్వే ట్రాఫిక్ పలచగా ఉండే రోడ్డు మీద వాహనాల రాకపోక కూడా తక్కువే. రెండు కిలోమీటర్ల దూరంలోని పంచదార మిల్లు పనిచేసే సీజన్లో మాత్రమే ఆ ప్రాంతం అలికిడిగా ఉంటుంది. పంచదార మిల్లుకి ఎల్సీగేటుకి మధ్య సరుగుడుతోట...తోట వెనకే పేదరికంలో మగ్గుతున్న రాజకుమారిలాగా ఆలనాపాలనా లేని పాత బిల్డింగ్ 'భూత్ బంగా' అంటారు అక్కడి జనాలు. ఇంగ్లీషు వాళ్లు కంపెనీ రైల్వేల్ని నడిపిన రోజుల్లో దొరసానులు అందులో చీట్ల పేక ఆడేవారు. సిగరెట్లు కాల్చేవారు, కాక్టెయిల్ మరీ చిక్కపడినప్పుడు సిగపట్లు పట్టుకొనేవారు. ఆ లేడీస్ క్లబ్బులో ఖరీదైన ఉడెన్ ఫ్లోరింగ్ ఉంది. పెద్ద పెద్ద కిటికీలున్నాయి. ఫాల్సు రూఫింగూ... పండిన గోరింటాకు రంగులో బంగళా పెంకులూ....

పాశుండి కథలు

ఓలేటి శ్రీనివాసభాను

అదంతా గతం! కథా కాలం నాటికి క్లబ్బు మూతపడింది. ఆఫీసర్ల శ్రీమతుల ఆదరణ కోల్పోయి, అదెక్కడుందో తెలీని పరిస్థితిలో ఉంది. ఆ నేపథ్యంలో ఓ రోజు ఇంద్ర రథం లాంటి సెలూన్లో మిస్టర్ కృష్ణమూర్తి ఆ ఊరికి కొత్త డివిజనల్ రైల్వే మేనేజర్ గా వచ్చారు. ఆయనతో పాటు మిసెస్ కృష్ణమూర్తి, బొచ్చుకుక్కా, లిప్ స్టిక్కు, నెయిల్ పాలిష్షు ఎట్టిట్రా.....

మేడమ్ కి క్లబ్బు యాక్టివిటీస్ మీద ఆసక్తి ఎక్కువ. అయ్యగారు ఛార్జీ తీసుకున్న మర్నాడే అమ్మగారికి ఎల్ సీ గేటు అవతల లేడీస్ క్లబ్బు గురించి తెలిసింది. పెర్సనల్ ఆఫీసర్ నీ, ఇంజనీర్ నీ, ఇన్ స్పెక్టర్ నీ వెంటబెట్టుకుని లొకేషన్ కి వెళ్లింది.

“వాట్ ఎ స్టీపింగ్ బ్యూటీ...స్ట్రాలింగ్ సరౌండ్స్” అంటూ విస్తుబోయింది. “ఎస్ మేడమ్... ఎస్ మేడమ్” అంటూ ఆఫీసర్లు, ఇంజనీర్లు తాళం వేసారు. “ఇలాంటి మాస్టర్ ప్లేస్ లో దెయ్యాలు తిరుగుతుంటే మీరేం చేస్తున్నారు?” చిరుకోపంతో చలవ కళ్లదాల్చి తీసి, దర్బాన్నీ, హుందానీ కలిసిన

చూపుల్తో తాళం వేసిన బృందాన్ని మేడమ్ నిలదీసింది. తడపడేలా చేసింది.

రాజుగారు తలుచుకుంటే చెప్పలేం గానీ, రాణిగారు తలుచుకుంటే మాత్రం దెబ్బలకే కాదు, క్లబ్బు లకీ కొదవుండదు. క్లబ్బు తాళం తెరుచుకుంది. బూజులు దులిపారు. పెంకులు మార్చారు. గోడలకి డెస్టంబరూ, తలుపులకి ద్వారాలకీ వార్నిషులూ వేసి పెళ్లివారిల్లులా సింగారించారు. మేడమ్ గారి చూపులో కొత్త రూపు సంతరించుకున్న లేడీస్ క్లబ్బులో ఆ సాయంత్రం ఆఫీసర్ల శ్రీమతులు పోగయ్యారు. అమ్మగారిని మొదట పూలదండలతోనూ, ఆ తరువాత పొగడ్డలతోనూ ముంచెత్తారు. విందులూ, వినోదాలూ ముగిసాయి. శ్రీమతి కృష్ణమూర్తి ‘తొమ్మిదో మబ్బు’లో తేలిపోతున్న వేశ వాచీలో పదిగంటలైంది.

మిసెస్ కృష్ణమూర్తి-“లేట్స్ కాల్ ఇట్ ఏడే” అంటూ పూలదండల్నీ, బొకేల్నీ డ్రైవర్ కి అందించి, విలాసంగా పోర్టికోలోకి వచ్చి కారెక్కింది. ఆఫీసర్ల భార్యలు మేడమ్ గారికి స్నాత్రపాఠాలతో వీడ్కోలు

చెప్పి, ఎవరి కార్లలో వాళ్లు బయల్దేరారు. సరుగుడు తోట వరకూ కామన్ డ్రైరక్షన్ లో వచ్చిన కార్లు, అక్కడి జంక్షన్ లో పంచదార మిల్లు వైపు తిరిగారు. మేడమ్ గారి కారు మాత్రం ఎడం వైపు తిరిగింది. అటు ఎల్ సీ గేటుని దాటుకొని నాలుగైదు కిలోమీటర్ల దూరంలో డివిజన్ రైల్వే మేనేజర్ గారి బంగళా ఉంది మరి.

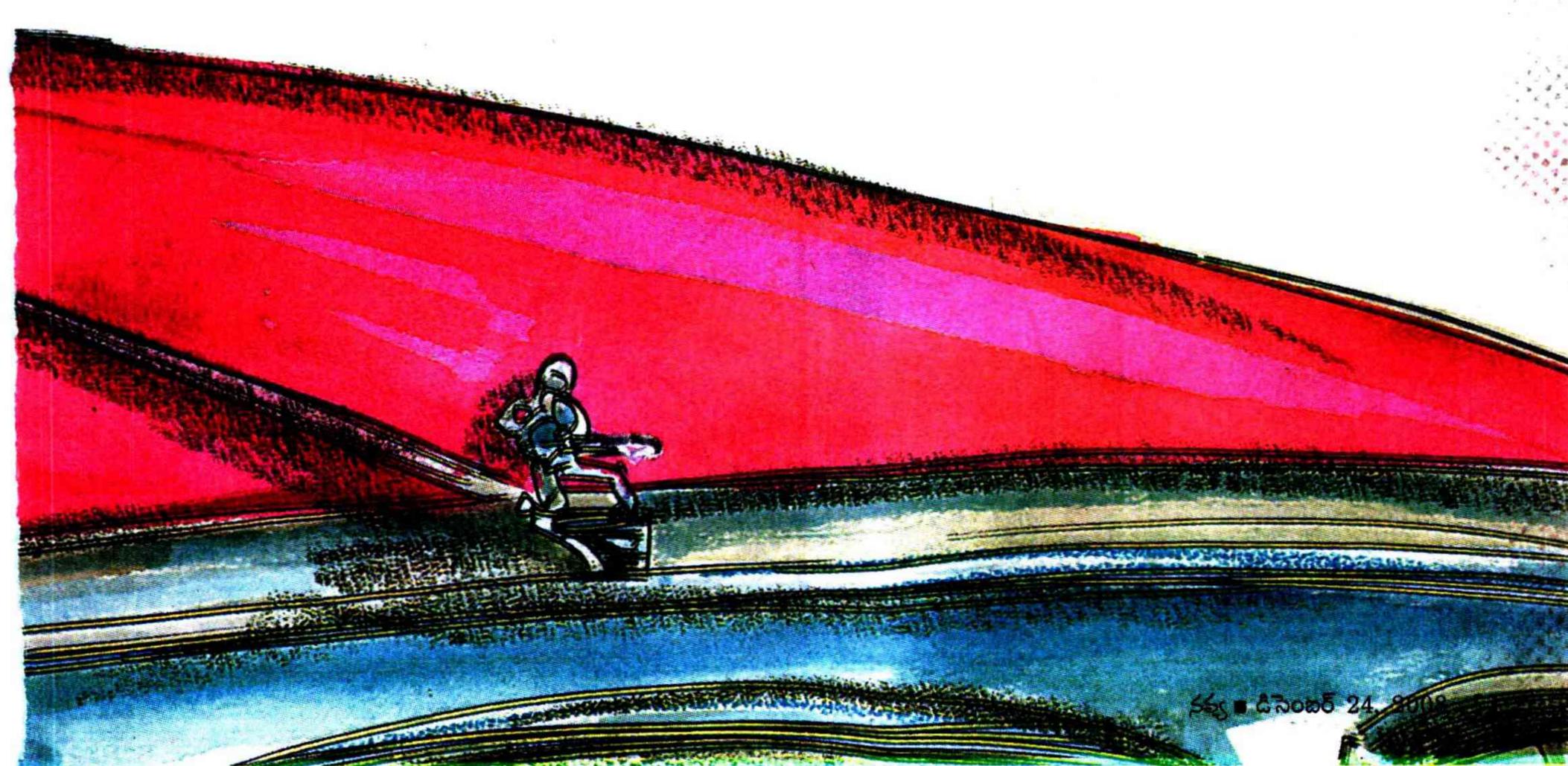
పావు కిలోమీటరు గడిచిందో లేదో...ఎటివాలులో పడవలా సాగిపోతున్న కారు ప్రయాణం నాటుతో వలో పోతుల బండి నడకలా మారిపోయింది.

“వెనక టైర్ లో గాలి తగినట్లుంది చూడు” మేడమ్ చెప్పగానే డ్రైవర్ రోడ్డు వార కారుని ఆపాడు. దిగి చూశాడు.

“పంక్చరయింది మేడమ్” చెప్పాడు

“మై గుడ్ నెస్...స్టెఫినీ మారు”

డ్రైవర్ తలగోక్కున్నాడు. స్టెఫినీ ఉందిగానీ అందులో గాలి తక్కువగా ఉంది. మిసెస్ కృష్ణమూర్తి కళ్లెర చేసింది. డ్రైవర్ ఎదురుగా లేడు. లేక పోతే భస్మం అయిపోయేవాడు. డిక్కిలో స్టెఫినీని

ఉంచి లాక్ చేస్తున్నాడు. మేడమ్ కిందకి దిగింది. నోటికొచ్చినట్లు తిట్లు...డ్రైవర్ తన టోపీని తల మీంచి తీసి, మేడమ్ గారి దీవెనల్ని అందులో పట్టు కొంటున్నాడు.

“దిష్టిబొమ్మలూ నిలబడ్డం కాదు. క్విక్...” అంది పెద్దావిడ.

డ్రైవర్ తలెత్తి చూశాడు. కిలోమీటరున్నర దూరంలో ఎల్సీగేటు దగ్గర దీపం మిణుకు మిణుకు మంటోంది. మేడమ్ గారి పర్మిషన్ తీసు కొని డ్రైవర్ బయల్దేరాడు. అక్కడ ఎల్సీ గేటు లాక్స్ లో రైల్వే స్టేషన్ క్యాబిన్ కి ఫోన్ కమ్యూనికేషన్ ఉంది. ఫోన్ ద్వారా పరిస్థితిని చేరవేస్తే మరోకారు వస్తుంది.

“చీమనడక కాదు. బీ ఫాస్ట్” వెనక నుంచి మేడమ్ అదిలింపు విన్న డ్రైవర్ నడవలేదు. పరుగు తీశాడు.

ఎదురుగా డ్రైవర్ ఉన్నంత సేపూ పొగరుగా, బింకంగా ఉన్న మిసెస్ కృష్ణమూర్తిలో హఠాత్తుగా ఒంటరితనం స్పృహ కలిగింది. ఆ నిర్జన ప్రదేశంలో నిలువెత్తు భయంతో కారు తలుపు తెరుచుకొని, కిటికీ అద్దాలు మూసుకొని బిక్కచచ్చిపోయింది. వేసవికాలం....ఏసీ లేని కారు....ఒకటే ఉక్కపోత! కిటికీ తెరవకపోతే ఇబ్బందే! వాటిని తెరుస్తుంటే చల్లగాలి....గాలితో పాటు బీడీ పొగ వాసన...మేడమ్ కి భయం వేసింది. కిటికీ అద్దాల్ని మళ్ళీ పైకెత్తబోయింది.

“నమస్కారం మేడమ్” ఎవరిదో గొంతు. అది విన్న మిసెస్ కృష్ణమూర్తిలో కొద్దిపాటి ధైర్యం...తన స్టేటస్ ని ఆ చీకట్లో ఎవరో గుర్తించారన్న పిసరంత అహం.

ఆవిడ సగం మూసిన కిటికీ అద్దంలోంచి చూసింది. ఎర్రగా మండుతున్న బీడీ కొన రోడ్డు మీద రాలి పడింది. ఆకారం స్పష్టంగా కనిపించ లేదు. అంతలోనే అగ్గిపుల్ల వెలిగింది. ఆ వెలుగులో లోతైన కళ్లు...గారపట్టి పళ్లు...సూదిముక్కు...బాగా మాసిన గడ్డం...మీసం.....

“నమస్కారం మేడమ్” అన్నాడా వ్యక్తి.

“నాట్ బ్యాడ్....డ్రైవర్ వచ్చేదాకా బిక్కు మిక్కు మంటూ ఒంటరిగా ఉండాల్సిన పని బితుకూ మనిషి సాయం దొరికింది.” మిసెస్ కృష్ణ మూర్తి ఊపిరి తీసుకుంది. ఆ వ్యక్తితో మాట్లాడడం బిల్ స్టేటస్. అందుకే తను నోరువిప్పకుండా “ఊc...” అంటూ అతని చేతనే మాట్లాడిస్తే సరి...

“ఊc...”

“అమ్మా, మీరు కరుణిస్తే, నేనూ, నా భార్య, నలుగురు పిల్లలూ ఓ పూటైనా గడుపుతాం.

“ఊc..”

ఎదురుగా డ్రైవర్ ఉన్నంత సేపూ పొగరుగా, బింకంగా ఉన్న మిసెస్ కృష్ణమూర్తిలో హఠాత్తుగా ఒంటరి తనం స్పృహ కలిగింది. ఆ నిర్జన ప్రదేశంలో నిలువెత్తు భయంతో కారు తలుపు తెరుచుకొని, కిటికీ అద్దాలు మూసుకొని బిక్కచచ్చిపోయింది. వేసవికాలం....ఏసీ లేని కారు.... ఒకటే ఉక్కపోత! కిటికీ తెరవకపోతే ఇబ్బందే! వాటిని తెరుస్తుంటే చల్లగాలి....గాలితో పాటు బీడీ పొగ వాసన...మేడమ్ కి భయం వేసింది. కిటికీ అద్దాల్ని మళ్ళీ పైకెత్తబోయింది.

“అదిగో అక్కడ కనిపిస్తోంది కదమ్మా ఎల్సీగేటు...అందులో గేట్ మేన్ గా పనిచేసేవాణ్ణి. ఓసారి పంచదార మిల్లుకి వెళుతున్న చెరుకు లారీ, బ్రాంచీ నుంచి రైలు ప్యాసింజరూ అక్కడ గుడ్డుకొన్నాయి. పెద్ద ప్రమాదమే జరిగింది. పొరపాటు నాదే. క్షమించమని దొరల్ని వేడుకున్నాను. నా విన్న

పాలూ, నా భార్య బిడ్డల ఏడుపులూ గాల్లో కలిసి పోయాయి. నా నొఖిరి పోయింది. ఇల్లు గడవడం లేదు తల్లీ. మీరు కరుణించి మీ బంగళాలో గడ్డిపీకే పని ఇచ్చినా చాలు. గొడ్డు చాకిరీ చెయ్యడానికి సిద్ధం....” గడ్డం మనిషి బతిమాలుతున్నాడు. చెప్పిందే చెపుతున్నాడు. మేడమ్ ఊc అంటోంది. చెప్పిందే చెప్పనిస్తోంది. ‘డిలే టాక్టిక్స్’ ప్లే చేసి, దీనుణ్ణి మాట్లాడనిస్తోంది. ఆ పుణ్యకాలం అలా గడవగానే దూరం నుంచి కారు లైట్లు రోడ్డుతో పాటు మెలికలు తిరుగుతూ కనిపించాయి.

ఆ కారు దగ్గరపడింది. ఆవిడున్న కారు దగ్గర ఆగింది. ఇద్దరు డ్రైవర్లు దిగారు. ఒక డ్రైవర్ సైఫినీ తీసుకొని మేడమ్ గారి కారు దగ్గరకి వచ్చి డోర్ తెరిచాడు. మేడమ్ తన కారు దిగి గచ్చపొదలో జారు తున్న మచ్చల పాము లాగా మరో కారులోకి మారింది. “అమ్మగారూ....” అంటూ దీనుడి గొంతు ఆవిడకి వినిపిస్తూనే ఉంది. కారు చీకట్లో కలిసిపోయింది.

ఎల్సీగేటు దగ్గర పడగానే కారు వేగం హెచ్చింది. చక్రం గోతిలో దిగి లేచింది. మేడమ్ తలకాయ టాప్ కి తగిలింది. ఆవిడ డ్రైవర్ ని తిట్టి పోసింది. స్పీడ్ తగ్గించమంటూ కేకలేసింది. బంగళాకి చేరేవరకూ, చేరిన తరువాత కూడా డ్రైవర్ మీద తిట్ల వర్షం కురిపిస్తూనే ఉంది.

కారు తలుపులు తెరిచి, తల మీంచి టోపీ తీసి-

“క్షమించండి మేడమ్.... రెండు నెలల క్రితం ఎల్సీగేటు దగ్గర రైలు కిందపడి ఓ గేట్ మేన్ ఆత్మ హత్య చేసుకున్నాడు. ఏదైనా పని ఇప్పించమంటూ దారిన పోయేవాళ్లని దెయ్యమై వెంటపడు తున్నాడని జనం చెప్పుకుంటున్నారు. అందుకే భయంతో వేగం పెంచాను...” అంటూ తన ఉద్యోగం పోకుండా అమ్మగారి కాళ్ల మీద పడ్డాడు.

మిసెస్ కృష్ణమూర్తి వెన్నులో వణుకు పుట్టింది.

ఎల్సీ గేటు అవతల లేడిస్ క్లబ్బుకి మళ్ళీ తాళం పడింది.

